

Szepesi Attila

Simonyi Imréhez

*Ahogy az történni szokott,
néhány évvel holtod után,
felavatták emlékműved
a Körös-parti Vég-Gyulán.*

*Volt csinnadratta, díszbeszéd,
rózsakoszorú, cifra frázis.
Rólad regélt a Hivatal,
pohos polgár és csitrilány is.*

*Én meg csak báván dűnnyögök,
hisz jól emlékszem, jártam nálad,
s Te úgy éltél ott, egyedül,
mint kítaszított, kóbor állat.*

*Nem volt ételed-italod,
feküdtél a porszagú priccsen.
Elkerültek, ahogy a leprást,
kinek már emberarca sincsen.*

*Bezzeg most... Örök hajcihő;
rólad szól a hírlapi nóta...
S aki magasztal, fűtyül a
mai, girhes versfaragóra.*